

113064 - Yılbaşı gecesinde zikir ve duâ etmek, Kur'an okumak için toplanmamız câiz midir?

Soru

Bu mesajı, pek çok defa internette gördüm. Fakat hakikatte bid'at olup-olmaması konusundaki şeklinden dolayı kimseye göndermedim.

Bu mesajı (internette) yaymak câiz midir?

Bu mesajı yaydığımızdan dolayı ecir kazanır mıyız?

Yoksa bu davranış bid'at olduğundan dolayı câiz değil midir?

(Bu mesaj şöyledir:

"Allah'ın izniyle hepimiz yılbaşı gecesini saat 24'te kalkıp iki rekat namaz kılacağız. Kur'an okuyacağız. Rabbimizi zikredip O'na duâ edeceğiz. Çünkü Rabbimiz, yeryüzüne bir baksa ve yeryüzündeki insanların büyük bir çoğunluğu kendisine isyan ederken müslümanların O'na itaat halinde olduğunu görecektir. Allah adına sizden bu mesajı sizde kayıtlı bulunan herkese göndermenizi ricâ ediyoruz. Çünkü bu mesajı ne kadar çok kişiye gönderirseniz, Rabbimiz o kadar çok râzı ve hoşnut olacaktır."

Bu konuda beni bilgilendirir misiniz? Allah Teâlâ da sizi ilimde bilgilendirsin.

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Çoğunluğunu halktan ve câhil kimselerin oluşturduğu ve bir çok internet sitesinde yaygın olan bu mesajı yaymamakla son derece iyi bir davranışta bulunmuşsunuz.

Bu mesajı yayan ve müslümanlardan, gece namaz kılmalarını ve zikir etmelerini isteyen kimselerin iyi niyetli ve yüce gâyeli oldukları konusunda şüphe etmiyoruz. Özellikle bu kimseler, günahların işlendiği vakitte Allah Teâlâ'ya itaat edilmesini istemektedirler. Fakat bu iyi ve salih niyet, bir amelin, şer'î, sahîh ve makbul kılmaz. Aksine bir amelin (kabul olunabilmesi için), sebebi, türü,

kemiyeti, keyfiyeti, zamanı ve mekanı bakımından İslâm şeriatına uygun olması gerekir.

Bu altı sınıfın detayı konusunda (21519) nolu sorunun cevabına bakınız.

Bir müslüman, şer'î bir ameli, bid'at bir amelden bununla ayırt edebilir.

Bu mesajı yaymaya engel olmanın sebeplerini şöyle sıralayabiliriz:

1. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in zamanından bu günümüze kadar nice câhiliyet münâsebetleri, küfür ve dalâlet ehline âit münâsebetler var olmuş, fakat Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den, bizim dışımızdaki milletlerin (başka dîne mensup olanların) günah işledikleri vakitte bir ibâdetin yapılmasını veya bid'at bir amelin yapıldığı vakitte şer'î bir amelin yapılmasını teşvik eden hiçbir delil görmedik. Ayrıca meşhûr imamlardan hiç birisinden böyle yapmanın müstehap olduğuna dâir bir görüş denakledilmemiştir.

Bu davranış, ma'siyeti (günahı), bid'at olan bir şeyle tedâvi etmek demektir.

Nitekim Râfizîlerin (Şiâ'nın), Âşûrâ gününde hüzün ve matemleri ile yüze vurma bid'atını, (bazı müslümanlar) bu günde nafakayı bol bol dağıtma, sevinç ve mutluluk duyma bid'atı ile tedâvi etmeye çalışmışlardır (ki, bu davranış da ma'siyeti, bid'at ile tedâvi etmektir.)

Şeyhuslislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"... Belâ ve musibet günlerini yas ve matem tutulan günler hâline getirmeye gelince; bu davranış, müslümanların dîninden değildir. Aksine bu davranış, câhiliyetin dînine daha yakındır. Üstelik onlar, (böyle yapmakla) bu günde tutulan orucun (Âşûrâ orucunun) fazîletini kaçırmaktadırlar. Bazı kimseler ise, aslı olmayan uydurma hadislere dayanarak bu günde birtakım şeyler çıkarmışlardır (ihdas etmişlerdir).

Örneğin: Bu günde (Muharrem'in onuncu gününde) yıkanmak fazîletlidir, bu günde gözlere sürme çekmek ve musafaha yapmak (tokalaşmak) gibi şeyler uydurulmuştur.

Bütün bu ve buna benzer şeyler, çirkin görülen bid'at işlerdendir. Müstehap olan sadece bu günde oruç tutmaktır. Bu günde âilenin nafakasını bol bol vermek konusunda bilinen eserler rivâyet

edilmiştir. Bu eserlerden en yüksek dereceli olanı; İbrahim b. Muhammed el-Munteşir'in babasından rivâyet ettiği eserdir. Bu rivâyette o şöyle demiştir:

-Bize ulaşan habere göre; her kim, Âşûrâ günü âile halkına bol bol nafaka veren (harcayan) kimseye, Allah da senin diğer günlerinde bol bol rızık verir." Bunu İbn-i Uyeyne rivâyet etmiştir. Bu, söyleyeni belli olmayan bir rivâyettir. Görünen odur ki, Nâsibîler ile Râfizîler arasında asabiyet ortaya çıkınca uydurulmuştur. Çünkü Râfizîler, Âşûrâ gününü, yas ve matem günü saymışlar, buna karşılık Nâsibîler ise, bu günde bol bol nafaka vermeyi gerektiren eserler uydurmuşlar ve bu günü bayram olarak kabul etmişlerdir. Her iki tâifenin yaptığı da bâtıl bir davranıştır...

Fakat birisi için İslâm şeriatinden bir şeyi değiştirmeye çalışmak, hiç kimseye câiz değildir. Râfizîlere karşı Âşûrâ gününde sevinç ve mutluluk göstermek ve âilenin nafakasını bol bol vermek, dînde sonradan çıkarılan bid'atlardandır..." ("İktidâ'u's-Sirâti'l-Mustakîm"; 3001-3001).

Nitekim bu konuda Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye'den -Allah ona rahmet etsin- başka nefis bir söz daha naklettik. Bu konuda (4033) nolu sorunun cevabına bakabilirsiniz.

2. Duâ ve namazın, dînde fazîletli vakitleri vardır. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu vakitlerde bizi duâ etmeye ve namaz kılmaya teşvik etmiştir.

Örneğin: Gecenin son üçte birlik bölümüdür ki bu, Rab Teâlâ'nın dünya semâsına indiği vakittir.

Sahih bir nassın vârid olmadığı bir vakitte duâ veya namaza teşvik etmek, "sebepe" ve "zaman" konusunda dînde yeni hüküm çıkarmaktan başka bir şey değildir. İki şeyden (sebepe ve zamandan) birisinin (bir amele) aykırı olması, hüküm olarak, o davranışın çirkin bir bid'at olması için yeterlidir. Ya bir amel, bu iki şey (sebepe ve zaman) ile birlikte olursa, nice olur?

(8375) nolu sorunun cevabında bize, miladi yılbaşında fakir âilelere tasaddukta bulunmanın hükmü hakkında sorulmuştu. Bu soruya şöyle cevap vermiştik:

Biz müslümanlar, sadaka vermek istediğimiz zaman gerçek sahiplerine vermeye çalışır ve bu sadakayı vermek için, kâfirlerin bayram günlerini seçmeyiz. Aksine bu sadakayı, gerek duyulduğu her vakitte, sevapların kat kat verildiği Ramazan ve Zilhicce'nin ilk on günü gibi fazîletli mevsimleri,

açlık ve darlık zamanları gibi büyük hayır mevsimlerini fırsat biliriz.

Müslüman için aslolan, Kur'an ve sünnete uymasındır, yoksa dînde bid'at çıkarması değildir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ 31 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ

[اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ 32)) [سورة آل عمران الآيتان: 31-32]

"(Ey Peygamber!) De ki: Allah'ı gerçekten seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, (mü'min kullarının günahlarını) çok bağışlayan ve (onlara) çok merhametli olandır. (Ey Peygamber!) De ki: (Kitabına uyarak) Allah'a ve (hem hayatında, hem de ölümünden sonra sünnetine uyarak) Rasûle itaat edin. Eğer onlar (senden) yüz çevirirler (ve üzerinde buldukları küfür ve dalâlette ısrar ederler)se, (onlar Allah'ın sevgisine lââyık değildirler), çünkü Allah, kâfirleri asla sevmez." (Âl-i İmran Sûresi: 31-32)

İbn-i Kesîr -Allah ona rahmet etsin- bu âyetin tefsirinde şöyle demiştir:

"Bu âyeti kerîme, Allah Teâlâ'yı sevdiğini iddiâ eden, fakat Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yolu üzere olmayan herkes için hüküm vericidir. Çünkü bu kimse, her söz ve halinde Muhammedî şeriata ve Nebevî dîne uymadıkça, iddiâ ettiği şeyde yalancı hükmündedir.

Nitekim Müslim'in sahihinde sâbit olduğuna göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

[مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.] [رواه مسلم]

"Her kim, işimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)." (Müslim; hadis no:1718)" (İbn-i Kesîr Tefsiri; c: 2, s: 32)

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Rasûlü, nefislerinizi sevdiğinizden daha çok sevin. Böyle sevmedikçe îmânınız kâmil olmaz (kemâle ermez). Fakat O'nun dîninde, ondan olmayan yeni şeyler çıkarmayın (bid'at ihdas

etmeyin). Bu sebeple ilim talebesinin, insanlara bunu açıklamaları ve onlara şöyle demeleri gerekir:

- Dînen doğru olan ibâdetlerle meşgul olun, Allah'ı zikredin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e her vakitte salât ve selâmda bulunun, namazı dosdoğru kılın, zekâtı hak edene verin ve müslümanlara her zaman iyi davranın (iyilikte bulunun)." (Açık Kapı Görüşmesi; c: 5, s: 35)

3. Siz, işlenen bu günah ve münkerlere karşı yapmanız gereken asıl görevi bırakıyorsunuz. Bu görev ise, iyiliği emretmek, kötülükten alıkoymak (yasaklamak) ve bu konuda aykırı davrananlara öğüt vermektir. Toplu halde işlenen günah ve münkerlerin yanında sizin ferdî ibâdetlerle meşgul olmanız, yaptığınız ibâdetin güzel olduğunu göstermez.

Biz, bu gibi mesajları yaymanın haram olduğunu ve bu gibi münâsebetler için zikredilen ibâdetlere sarılmanın bid'at olduğunu görmekteyiz. Şirk veya bid'at olan haram münâsebetleri kutlamaktan sakınmak gerektiği sizin için yeterlidir. Böyle yapar ve bu işlenen günahlara karşı görevinizi yerine getirirseniz, ecir kazanırsınız.

İyi niyette pek çok önemli faydaları öğrenmek için ([60219](#)) nolu sorunun cevabına bakabilirsiniz. Orada, iyi niyetin, bid'at olan amelin sahibine o ameli işlemesine referans vermeyeceğine dâir önemli ve detaylı bilgiler bulunmaktadır.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.